

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Serapione, Historia Dionysii. Cap. XXXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

lentiam, qua episcopus, qui illi manus imposuerat, eum
 complexus est: qui quidem episcopus non modo ab vni-
 uerso clero, sed etiam à multis laicis vetitus, (quoniam
 minime licebat, quenquá in lecto propter morbū bap-
 tizatum, sicut huic contigerat, in clerum assumi) magnope-
 re postulabat sibi potestaté dari, huic soli manus inforté
 præsbyterii imponendi. Deinde post ista, aliud eius fa-
 cinus omnium sane pessimú, hoc fere pacto tradit. Cum
 fecisset oblationes, & singulis parté sacramenti distribuis-
 set porrexissetq;, miseros homines & infelices pro bene-
 dictione & gratiarum actione iusiurandum dare coegit.
 Atque suis utrisque manibus manus accipientis præhen-
 dens, non prius dimisit, quàm hoc iureiurando eum ob-
 strinxisset (illius enim verbis utar) iura mihi per corpus
 & sanguinem domini nostri Iesu Christi, te nunquam
 nec me deserturum, nec ad Cornelium reuersurum. At-
 que miser homo non ante degustauit, quàm ita illi se
 deuouisset. Et qui illum acceperat, pro Amen, quod di-
 cere debuerat, hoc dixit, non deinceps ad Cornelium re-
 uertar. Post alia quædam, iterum hæc narrat. Scias velim
 propterea quòd in dies singulos iam fratres eum dese-
 runt, & ad ecclesiam redeunt, iam illum omnium ferè so-
 cietate denudatum destitutumq; esse. Cuius amentem
 audaciam & insolentiam etiam Moses beatus martyr,
 qui nuper apud nos fuit eximio & admirabili martyrio
 decoratus, dum adhuc in vita manebat, perspicue ani-
 maduertens, tum illi, tum aliis quinque præsbyteris, qui
 vnà cum illo sese ab ecclesia segregauissent, fidelium so-
 cietate & communionem interdixit. Porro in extrema e-
 pistola, episcopos, qui Romam profecti, Nouati demen-
 tiam condemnabant, enumerat, & non solum nomina cu-
 iusque, sed ecclesias etiam, quibus singuli præerant, re-
 censet. Quinetiam episcoporum, qui minime Romam se-
 contulerant quidem, sed per literas decreto eorú, quos
 diximus, assentiebantur, nomina pariter & ciuitates, vn-
 de quisque scripsit epistolam, commemorat. Ista Corne-
 lius Fabius Antiochiæ episcopo per literas significauit.

De Serapione, Historia Dionysii.

CAP. XXXVI.

S 4

Eidem

EVSEBII HISTORIAE

EIdem Fabio aliqua ex parte ad illud schisma Nouati
 inclinanti, Dionysius episcopus Alexandriae scri-
 bens, vbi cum alia multa de poenitentia in literis ad
 illum missis persecutus fuerit, tum martyrum certami-
 na, quae Alexandriae iam nuper subierant, ostenderit, pre-
 ter alias res gestas, quas narrat, facinus praeterea memo-
 rabile, & plenum admirationis explicat: quod quidem huic
 nostrae historiae mandare necesse putavi. Sic enim se ha-
 bet. Hanc vnam rem gestam exempli gratia, quae apud
 nos enenerit, tibi exponam. Erat quidam Serapion apud
 nos fidelis senex, qui licet magnam vitae partem integre
 & incorrupte transegisset, tempore tamen persecutio-
 nis praeter imbecillitate animi lapsus est. Hic saepe numero,
 in ecclesia denuo recipi suppliciter postulabat, sed nemo,
 quia idolis sacrificasset, eius postulationi aliquando au-
 scultauit. Qui in graue morbum delabens, triduo dein-
 ceptus mutus & absque sensu vixit: quarto autem die paulu-
 lum releuatus, nepotem ad se accersit: sicque alloquitur:
 quousque, fili, me detinetis? properate obsecro, & me ocu-
 lus dimittite. Aliquem ex praesbyteris aduoca ad me.
 Quae cum dixisset, iterum fit mutus. Puer currit ad praes-
 byterum: nox iam erat. Ille forte morbo vexatus, accede-
 re ad eum non poterat: sed tamen quoniam a me quidem
 mandatum dabatur, ut qui iam essent vita emigraturi,
 sanctorum mysteriorum (dummodo peterent, & vel-
 maxime si antea dum integra valetudine erant suppli-
 ces petiuisent) participes fierent, sicque cum pace dimis-
 si, & bona spe confirmati ex hac luce decederent, puero
 exiguam quandam Eucharistiae partem dedit, praecipiens,
 ut eam madefactam in os senis infunderet: quam puer se-
 cum adferens, rediit. Cui iam appropinquanti, prius quam
 eum eo quod gestabat intraret aedes, Serapion denuo vo-
 ce recuperata dixit: venisti fili? Tametsi praesbyter non
 potest venire, tu tamen praesta, quod tibi in mandatis de-
 derit, & dimitte me abire. Particulam igitur puer, quam
 apportarat, madefactam in os senis infundit, Atque ille,
 simul atque eam pedetentim per fauces demiserat, illico
 extremum spiritum edidit. An non igitur satis constat
 eum fuisse reseruaturn, & usque eodem in vita mansisse, quoad
 esset.

esset penitus culpæ vinculis solutus, & ita labe, qua erat idolis immolâdo aspersus, omnino deleta, posset pro multis bonis, quæ gessisset in vita, in numerum confessorum referri? Hæc Dionysius.

Epistola Dionysii ad Nouatum. CAP. XXXVII.

Videamus iam quænam idem ipse Dionysius ad Nouatum ecclesiam Ro. id temporis perturbantem perscripserit. Ac quoniam idem Nouatus fratres quosdam illius defectionis & schismatis quasi ansam præbuisse, ab illisq; se ad illud ipsum fuisse compulsam, simulabat, attende quomodo ad eum scribat. Dionysius, Nouato fratri. S. Si inuitus, vt dicis, huc inductus es, illud plane ostendes, si sponte ab eo recedas. Oportuerat enim omnia incommoda potius subiisse, quam ecclesie Dei discidisse concordiam. Atque illud martyrium, quod quis perpetitur, ne dirimatur ecclesie consensus, non minus certe, sed multo plus, meo quidem iudicio, habet commendationis, quàm illud, quod suscipitur, ne idolis omnino immoletur. Nam in hoc pro vna quisq; anima suffert martyrium, in illo autem pro tota ecclesia. Iam ergo si vel suadendo, vel quasi vi compellendo, fratres ad ecclesie concordiam redire efficias, culpæ magnitudinem correctionis modus facile superabit. Atq; vt illa tibi nullo vitio vertetur, ita hic reuera ponetur in laude. Quòd si illi adeo contumaces & animo obstinatos fuerint, vt nihil omnino te posse apud illos existimes, tu tamen tuam ipsius animam seruato. Te igitur, si paci adhærescas ecclesie, in domino exopto valere. Ista ad Nouatum scripsit Dionysius.

De reliquis Dionysii epistolis.

CAP. XXXVIII.

Scribit præterea idem Dionysius epistolam de pœnitentia ad eos, qui erant in Aegypto: in qua simulac vitiorum gradus descripserit, ea etiam quæ sibi videbantur statuenda de iis, qui, ingruente persecutionis tempestate, lapsi fuissent, tradit. Extat item liber illius separatim ad Canonem, Hermopolitanæ ecclesie episcopum, de pœnitentia scriptus. Alius etiam hortatorius ad gregem